

[Ministeren for offentlige arbejder.]

eller udtrædelsesgodtgørelser beregnes efter de hidtidige regler, vil derfor fortsat være omfattet af de nugældende garantioverenskomster.

I lighed med tidligere forudsætter det foreliggende lovforslag, at den fremtidige garantiordning tilvejebringes ved aftaler mellem staten og de respektive kommuner, og det foreliggende udkast til nyt lønningsreglement samt udkast til tillæg til de mellem staten og kommunerne indgåede garantioverenskomster er derfor forelagt kommunalorganisationerne til udtalelse.

Under hensyn til at nyordningen går ud på at indføre et system, der nøje svarer til de regler, der gennemførtes ved statstjenestemandsløven af 1969, og da kommunerne i sin tid ved gennemførelsen af garantiordningerne principielt har ment at burde deltage i dækning af privatbanernes pensionsforpligtelser sammen med staten, må det forventes, at organisationerne i det hele kan tilslutte sig de pågældende forslag, ligesom man må forvente, at de respektive kommuner kan gå ind for den foreslåede tillempling af de bestående garantioverenskomster til det ny system.

Det ville være forbundet med betydelig vanskelighed at fremlægge et acceptabelt talmateriale til dokumentation af, hvilke økonomiske konsekvenser for statskassen det foreliggende lovforslags gennemførelse vil få. Efter et almindeligt skøn kan det imidlertid siges, at der ikke er grund til at tro, at de ændrede garantioverenskomster vil medføre nogen væsentlig forøgelse af statens samlede forpligtelser over for privatbanetjenestemændene. Indførelse af det nye lønnings- og pensionssystem med tilhørende ændrede garantioverenskomster betyder, at privatbanetjenestemændene kan opnå fuld folkepension, og statens direkte udgifter til privatbanernes pensionsforpligtelser må som følge heraf antages at ville blive noget reduceret.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsa-

ger lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Herefter tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om luftfart*.

Forslaget om anmeldelse til luftfartsvæsenet af projekter til anlæg, der er over 100 m høje, har et dobbelt formål. For det første tilsikres det ved bestemmelsen, at luftfartsmyndighederne på et tidligt tidspunkt får kendskab til sådanne anlæg, som ved deres højde kan frembyde en fare for lufttrafikens sikkerhed. Herved skabes der mulighed for i god tid at få afklaret, om anlægget bør opføres i den påtænkte udformning og i givet fald på hvilke betingelser. For det andet skabes hjemmel for at pålægge ejeren eller brugeren at afholde udgifter til foranstaltninger, der af luftfartsmyndighederne skønnes påkrævede til afhjælpning af den fare, et sådant ekstraordinært anlæg kan medføre for lufttrafikken.

Forslaget om, at afgifterne for statsejede flyvepladser skal godkendes af folketingets finansudvalg, er fremsat for at sikre folketingsindseende med udviklingen af lufthavnstaksterne på lignende måde, som finansudvalget har indseende med statsbanetaksterne.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til ændringsforslagene, anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ophævelse af lov nr. 454 af 14. august 1946 om foranstaltninger til sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn havn og Thyborøn kanal*.

I henhold til 1946-loven er ministeren for offentlige arbejder bemyndiget til at foretage anlæg af en ca. 20 km lang dæmning med indbygget skibsfartssluse og gennemstrømningssluse 1.500 à 2.500 m bag de nuværende diger og bygning af to dækmoler til beskyttelse af indsejlingen til kanalen fra